

BOLDOGSÁGÓRA A X.A-ban

Ha szeptember, akkor hála...

A tanévkezdést hálaadó szentmisével kezdtük, amely remek ráhangolódás volt erre a témára: hálásnak lenni, hogy egy új tanévet erőben, egészségben, egy pihentető vakáció után elkezdhetünk. A téma felvezetése Eckhart von Hochheim idézetével történt: "Ha az egyedüli ima, amit elmondasz egész életedben, így hangzana: *Köszönöm*, az is elegendő lenne." Megosztottuk a csoportban, hogy miért tartjuk fontosnak, hogy az Isten-kapcsolatunkban, vagyis az imában miért fejezzük ki a hálánkat: mert ez segít, hogy az emberek felé is hálásak tudjunk lenni. Egy gyors felmérés alapján meglepő volt, hogy mennyire nehéz nagyobb korban ezt kifejezni, míg gyermekkorban ez természetes és sokkal könnyebb volt. Egy kartonszív egyik oldalára felírtuk: *Köszönöm, hogy...*, a másik oldalára *Hálás vagyok azért, hogy...* Ezt a szívet körbeadtuk és mindenki választhatott, hogy melyik mondatot fejezi be konkrét példát adva az életéből konkrét személyekre. És hogy ne csak erre az órára maradjon szívünkben a hála érzése, hanem egész hónapra, az osztálytábla sarkába felkerült a kartonszív, hogy minden nap eszünkbe jusson és az osztálytársak felé ki is fejezzük ezt. Befejezésként egy éneket énekeltünk el:

Hálát adok, hogy itt a reggel, hálát adok az új napon,
Hálát adok, hogy minden percem néked adhatom.

Hálát adok a jó testvéréért, hálát mindenkiért adok,
Hálát adok, hogy minden sértést megbocsájthatok.

Hálát adok, hogy munkát küldesz, hálát adok, hogy fény ragyog,
Hálát adok, hogy lelkem fényes és boldog vagyok.

Hálát adok a vidám percért, hálát, ha szomorú leszek,
Hálát adok, hogy adsz elem célt és kezéd vezet.

Hálát adok, hogy hallom hangod, hálát adok a jó hírért,
Hálát adok, hogy tested adtad minden emberért.

Hálát adok az üdvösségért, hálát adok, hogy várni fogsz,
Hálát adok, hogy ma reggel még hálát adhatok.

